

נמרוד ברקו

שירים אנטי-פסיכיאטריים

.1

אֶפְלָה,

אֶפְלָה,

אֶפְלָה;

בְּקִשִּׁי פְּלִטָּתִי אֶת עַל־הָאֶפְלָה־הַחַיָּא, וְהִנֵּה,

דְּבַר־מָה הַצְּבִיעַ עָלַי:

הִנֵּה.

אֶפְלָה.

רוּחַ. תוֹךְ־תּוֹכוֹ

אִינוֹ עֲשׂוּי־לִהְיוֹת מִתְבַּדֵּל־מִמָּה, וְהִנֵּה:

דְּבַר־מָה יִדַּע שֶׁהֵיִתִּי;

עֲדִין – הֵיִתִּי־מָה –

דְּבַר־מָה בְּכָל זֹאת יִדַּע.

.2

זְמַנּוֹ עָלוּם

זְמַנִּי עָלוּם

זְמַנּוֹ יָקָר

זְמַנִּי עָלוּם

זְמַנּוֹ עֲקָשׁ

זְמַנִּי מְחוּץ־לְעוֹלָם

זְמַנּוֹ עֲכָשׁוּ

זְמַנִּי תְּמִיד־עֲכָשׁוּ

זְמַנּוֹ מִתְדַּפֵּק

זְמַנִּי עָלוּם

זְמַנּוֹ אֶצֶל הָעֲקָרְבִים
זְמַנִּי אֶצֶל הַתּוֹךְ-עֲקָרִים

זְמַנּוֹ אֶצֶל הַרוֹחוֹת
זְמַנִּי אֶצֶל הַרוֹחוֹת

אֲנִי נִכְנַע-לֹא
אֲנִי נִכְנַע-לֹא

.3

דוֹקְטוֹר, דוֹקְטוֹר,
אִיזוֹ מְצוּקָה! –
אֲנִי לֹא רוֹאֶה הֵיכֵן מְצוּי הַיָּדַע, וְאַתָּה?

דוֹקְטוֹר, דוֹקְטוֹר,
אֵיזָה תְּמָהוֹן! –
אֲנִי רוֹאֶה רֹאשׁ תְּלוּי וּמִסְתוּבֵב וּמִסְתוּבֵב וְזַע, חֶדֶר
שְׂמֵקִיא מַעֲלִיו אֶת גּוֹף-הַיָּדַע
וְנִמְנַע

לְהַרְעִיף אֶת דַּעְתּוֹ
עַל אֱלִמוֹן-הַרוּחַ – שֶׁהוּא אֱלִמוֹן-חֵידָה –

לְהַרְעִיף אֶת דַּעְתּוֹ
עַל בְּשֶׁר-הַיָּדַע אֲשֶׁר נִמְעַן אֵינֶ-לוֹ
וְכֹל סְלִידָה.

.4

אֵיבָרִים אַחָדִים בָּא
לְהִיּוֹת
עַל הַכֶּסֶּא.
נִפְלִט-בוֹ-אֲנַחָה:
יָדְעוּ כָּל-עַקְר שָׁנָה בָּא.
נִפְלִט-בוֹ-אֲנַחָה-עוֹד – אַתָּה רוֹאֶה? –

קולות כְּלִשָּׁהִם:
איברים אַחֲדִים זֶה רַפָּה.

תן דַּעְתְּךָ עַל חֶלֶק מִן הָאִיבָרִים:
"לא,
אני לא מְרַצָּה."

מול הַפֶּסֶא: יִבְבוֹת אַחֲדוֹת.
מול הַפֶּסֶא: מי לא מְרַצָּה.
מול הַפֶּסֶא: עוד פֶּסֶא.

.5

מֵהֵיכָן מֵתְחִילִים לְבַחַן אוֹתוֹ וּמֵאִיזָה צֶדֶד?

– כָּל הָאֶפְלָה חוֹמְקוֹת: הָאֵב-גַּפִּים הוּא טְרוּם-מְלֻכוֹת-הַיָּד.

.6

קִשְׁר אֶת הַגַּפִּים – דְּמִיִן שֶׁהָיוּ שְׁלִי.
קִשְׁר אֶת הַיָּדִים-אוֹר – דְּמִיִן שֶׁהָיוּ שְׁלִי.
קִשְׁר אֶת שִׁיחַתְנוּ הָאֲחֻרֹנָה – דְּמִיִן שְׁדִיקָתָ בְּרִשׁוּמוֹת. [אתָּה מְסַתְבֵּל עָלַי?]
קִשְׁר אֶת שִׁיחַתְנוּ הָרֵאשׁוֹנָה – דְּמִיִן מֵהוּ שֶׁהִשְׁפִּיל אִיבָרָיו אֶצֶל הַפֶּסֶא. [אֲנִי דְבַר-מָה
שֶׁעָשׂוּי לְשִׁבֵּת עַל כֶּסֶא?]
קִשְׁר אֶת הָרֵאשׁ – דְּמִיִן שֶׁזָּה רֵאשׁ.
קִשְׁר אֶת גּוֹיֵת-הָרֵאשׁ – דְּמִיִן שֶׁזָּה רֵאשׁ.
קִשְׁר אֶת הַמְּתַנִּים – דְּמִיִן שֶׁזָּה רֵאשׁ.
קִשְׁר אֶת לְבִי בְּלִבְךָ – דְּמִיִן שֶׁאֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים.

קִשְׁר אֶת הָעֵצְמוֹת – דְּמִיִן שֶׁאֵלוּ כָּל הָעֵצְמוֹת.
קִשְׁר אֶת הַיָּלְדִים הָעֵתִיקִים – דְּמִיִן שֶׁאֵלוּ הַיָּלְדִים שְׁלִי.
קִשְׁר אֶת הַנְּעוּרוֹת הַחֲרִיגוֹת – דְּמִיִן שֶׁאֵי-שֵׁם-בְּנֻצַח דְבַר-מָה הַשְׁתַּמֵּט מִחֲרִיג-הַיּוֹת.

קִשְׁר אֶת הַנְּשֻׁמָּה – דְּמִיִן שֶׁעֵינֶיךָ כְּשִׁירוֹת.
קִשְׁר אֶת הָאֶפְלָה – דְּמִיִן שֶׁמְחוּץ לָהּ הָעוֹלָם-כָּלוּ.
קִשְׁר אֶת הַחִיָּה – דְּמִיִן שֶׁדְבַר-מָה, כָּל-עֵקֶר, עָשׂוּי הִיָּה לְקִשְׁר.

עורבים, עורבים;

מעל

הארכיב,

מעל הגנה ופנת-העשון;

מעל

התיק הרפואי והשמיכות המעקצות;

מעל השמות:

חיה-נעמה, עור-שמרון, יחידה-לא-עוד;

מעל השמות:

הסכיזופרניה, הגבולית-אישיות, הסימפטום.

עורבים, עורבים,

צרחות-של-כל-האפלה, צרחות-של-ערפילית,

יתמות-כל-הידע אצל יתמות-כל-הנמענים.

על הספסל,

אותו דבר-מה – בליל-אין-סוף איבריו מפרקסים – רחפו כל עצמותיו כי

כל-עצמותיו-בדויים.

מעל העולם עורבים,

עורבים;

מעל כל-העולמות

מעל כל-הצוחות

מעל כל-האבחנות

מעל כל-הצוחות-המעשים

מעל כל-הצללים-השחרים

כמעט-מהברים, חגיגית – עורבים, עורבים –

מעל כל-האפלות וכל האין-נמענים.